



# El Butlletí dels Socis

ABRIL 2020

## La gesta de les persones: elogi a la nostra gent

En aquests moments difícils i únics pels quals està passant la humanitat, una crisi sense precedents, ens veiem tots obligats a complir amb un exercici de responsabilitat individual i col·lectiva dins d'un hercúli programa de cooperació universal en tots i cadascun dels fronts.

Tenir empatia és una cosa que no té res a veure amb la situació socioeconòmica de la gent. En realitat, s'ha vist que com més gran és l'experiència acumulada d'una persona, com més coneix, més procliu és a exhibir un comportament prosocial i solidari, independentment de la seva personalitat, edat, ocupació o situació familiar.

Implicar-se en accions socials, voler formar part de la solució i no del problema, interactuar amb els altres per una causa comuna de rellevància; en definitiva: comprometre's; és una cosa que coneixem bé, perquè la cultura, les arts, són una de les més belles formes que conec de compartir significats i experiències.

I si la cultura és un catalitzador de tanta envergadura, l'art, que és un desig profund de comunicació, és ara, en aquests moments difícils marcats per la por i la inseguretat, un dels més poderosos bastions sobre els quals s'aixeca el nostre dia a dia i les nostres ganes de prosperar. És profundament reconciliador. Ens aporta més visió; alimenta i ennobleix l'esperit.

Per primera vegada en les nostres vides hem pogut constatar la bondat de molts éssers humans, únics, irrepetibles i insubstituïbles. Persones formades, responsables, capaços d'enfrontar-se als conflictes sense més armament que la fermesa de la seva voluntat i la convicció que fan el que cal fer. I està sent, sobretot, una espectacular

gesta de la societat civil, de les persones, en una incessant, emotiva i incansable lluita per tirar endavant, per cuidar-nos els uns als altres des de la força que proporciona la unió. Per aquestes raons, entre moltes altres, encara crec més en l'educació, en la difusió de la cultura i en l'enriquiment personal que aporta el coneixement d'altres formes de pensar, d'entendre la vida, de crear. Crec més que mai que aquesta interacció és essencial per alimentar l'anhel alliberador que tots portem dins en major o menor mesura, perquè l'experiència artística predisposa la ment per a créixer, per a reconfigurar aspectes que ens condicionen i restringeixen la nostra llibertat. Crec en la nostra capacitat de construcció, en la nostra resiliència, perquè les crisis no són insuperables i el canvi forma part de la vida. D'aquesta sortirem reforçats i haurem après d'una manera intensiva que cal enfrontar-se amb força a les demandes del dia a dia. Aquest confinament és un bon moment per a la reflexió, per a l'aprenentatge, per prendre consciència de com estem vivint.

Ara més que mai entenc la tremenda rellevància del que estem fent, el profund sentit que té el suport i la divulgació de les diferents expressions de la cultura i el valor de la nostra gent, de tots els que formem part d'aquesta meravellosa societat que, quan s'ha vist amenaçada, ha sabut respondre amb determinació i amor. Em sento orgullós de formar part d'aquest col·lectiu, d'estar aquí, de poder compartir amb socis i simpatitzants aquesta constatació, perquè són les emocions i la seva expressió el que ens empodera i ens permet assaborir la vida per la qual tots estem lluitant. L'entusiasme sempre troba oportunitats i nosaltres estem aquí, tots junts, i més forts que mai.

J. Fèlix Bentz Oliver  
President del RCAB



# El Boletín de los Socios

ABRIL 2020

## La gesta de las personas: elogio a nuestra gente

En estos momentos difíciles y únicos por los que está pasando la humanidad, una crisis sin precedentes, nos vemos todos obligados a cumplir con un ejercicio de responsabilidad individual y colectiva dentro de un hercúleo programa de cooperación universal en todos y cada uno de los frentes.

Tener empatía es algo que nada tiene que ver con la situación socio-económica de la gente. En realidad, se ha visto que cuanto mayor es la experiencia acumulada de una persona, cuanto más conoce, más proclive es a exhibir un comportamiento prosocial y solidario, independientemente de su personalidad, edad, ocupación o situación familiar.

Implicarse en acciones sociales, querer formar parte de la solución y no del problema, interactuar con los demás por una causa común de relevancia; en definitiva: comprometerse; es algo que conocemos bien, porque la cultura, las artes, son una de las más bellas formas que conozco de compartir significados y experiencias.

Y si la cultura es un catalizador de tanta envergadura, el arte, que es un deseo profundo de comunicación, es ahora, en estos momentos difíciles marcados por el miedo y la inseguridad, uno de los más poderosos bastiones sobre los que se levanta nuestro día a día y nuestras ganas de prosperar. Es profundamente reconciliador. Nos aporta mayor visión; alimenta y ennoblece el espíritu.

Por primera vez en nuestras vidas hemos podido constatar la bondad de muchos seres humanos, únicos, irrepitibles e insustituibles. Personas formadas, responsables, capaces de enfrentarse a los conflictos sin más armamento que la firmeza de su voluntad y la convicción de que hacen lo que hay que hacer. Y está siendo, sobre todo, una espectacular gesta de la sociedad civil, de las personas, en una incesante, emotiva

e incansable lucha por salir adelante, por cuidarnos los unos a los otros desde la fuerza que proporciona la unión.

Por estas razones, entre otras muchas, aún creo más en la educación, en la difusión de la cultura y en el enriquecimiento personal que aporta el conocimiento de otras formas de pensar, de entender la vida, de crear. Creo más que nunca que esta interacción es esencial para alimentar el anhelo liberador que todos llevamos dentro en mayor o menor medida, porque la experiencia artística predispone la mente para crecer, para reconfigurar aspectos que nos condicionan y restringen nuestra libertad. Creo en nuestra capacidad de construcción, en nuestra resiliencia, porque las crisis no son insuperables y el cambio forma parte de la vida. De ésta saldremos reforzados y habremos aprendido de un modo intensivo que es preciso enfrentarse con fuerza a las demandas del día a día. Este confinamiento es un buen momento para la reflexión, para el aprendizaje, para tomar conciencia de cómo estamos viviendo.

Ahora más que nunca entiendo la tremenda relevancia de lo que estamos haciendo, el profundo sentido que tiene el respaldo y la divulgación de las diferentes expresiones de la cultura y el valor de nuestra gente, de todos cuantos formamos parte de esta maravillosa sociedad que, cuando se ha visto amenazada, ha sabido responder con determinación y amor. Me siento orgulloso de formar parte de este colectivo, de estar aquí, de poder compartir con socios y simpatizantes esta constatación, porque son las emociones y su expresión lo que nos empodera y nos permite saborear la vida por la que todos estamos luchando. El entusiasmo siempre encuentra oportunidades y nosotros estamos aquí, todos juntos, y más fuertes que nunca.

J. Fèlix Bentz Oliver  
Presidente del RCAB